

ویژگی های خدا چه هستند؟

کتاب مقدس، بسیار واضح و روشن درباره صفات و ویژگی های خداوند با ما صحبت می کند. بدون استناد و ارجاع به کتاب مقدس، هرگونه تلاشی برای توضیح صفات خداوند تنها در حد یک نظر باقی خواهد ماند که اغلب نیز اشتباه می باشند. مخصوصاً زمانیکه، حرف از شناخت خدا باشد. (ایوب فصل ۴۲ آیه ۷) تلاش برای درک شخصیت و صفات خدا، قدمی فراتر از توانائی ماست. بنابراین نداشتن چنین شناختی از خدای حقیقی، زمینه ای خواهد بود تا خدایان دروغین را پیروی و پرستش کنیم. (خروج فصل ۲۰ آیه های ۳ تا ۵)

تنها آنچه خدا از خود آشکار کرده است، قابل شناخت می باشد. یکی از صفات الهی “نور” است. این صفت بدان معنی است که خدا خویشتن و اطلاعات مربوط به خود را آشکار می نماید. (اشعیا فصل ۶۰ آیه ۱۹؛ یعقوب فصل ۱ آیه ۱۷) هیچیک از ما نباید نسبت به آنچه خدا از خود آشکار کرده است بی تفاوت باشیم. (عبرانیان فصل ۴ آیه ۱) خلقت، کتاب مقدس، و کلمه ای که جسم انسانی پوشید (عیسی مسیح) همگی ما را یاری میکنند تا خدا و چگونگی او را بشناسیم.

برای شروع لازم است درک کنیم که خدا خالق است و ما بخشی از خلقت او هستیم (پیدایش فصل ۱ آیه ۱؛ مزامیر فصل ۲۴ آیه ۱) و به شکل او آفریده شده ایم. بنابراین، انسان در مرتبه ای والاتر از سایر مخلوقات قرار گرفت و به او قدرت داده شد تا بر همه آنها حکومت نماید. (پیدایش فصل ۱ آیه های ۲۶ تا ۲۸) هر چند خلقت به واسطه “سقوط انسان” صدمه دید، ولی هنوز هم آثار اعمال خدا در آن مشهود است. (پیدایش فصل ۳ آیه های ۱۷ تا ۱۸؛ رومیان فصل ۱ آیه های ۱۹ تا ۲۰) با مشاهده وسعت، پیچیدگی، زیبایی، و نظم خلقت می توان به عظمت خدا پی برد.

مطالعه برخی از اسامی خدا در کتاب مقدس می تواند ما را در درک شخصیت و ویژگی های خدا یاری دهد. این اسامی به ترتیب ذیل می باشند:

الوهیم: قدرتمند — الهی (پیدایش فصل ۱ آیه ۱)

آدونای: خداوند — اشاره به رابطه بین سرور و خدمتگزار می کند (خروج فصل ۴ آیه های ۱۰ و ۱۳)

ال لیون: والاترین — قدرتمندترین (پیدایش فصل ۱۴ آیه ۲۰)

ال روئی: شخص قادری که می بیند (پیدایش فصل ۱۶ آیه ۱۳)

ال شدای: خدای قادر مطلق (پیدایش فصل ۱۷ آیه ۱)

ال اولام: خدای ابدی (اشعیا فصل ۴۰ آیه ۲۸)

یهوه: خدای “من هستم”، خدای واجب الوجود و ابدی (خروج فصل ۳ آیه های ۱۳ تا ۱۴)

حال به بررسی بیشتر صفات الهی می پردازیم. او خدایی است ابدی؛ خدائی که هستی وی بدون ابتدا و انتهاست. او نقطه ای آغازین ندارد، و هستی او هیچگاه انتها نخواهد پذیرفت. او خدائی است غیر فانی و

لایتناهی (تثنیه فصل ۳۳ آیه ۲۷؛ مزامیر فصل ۹۰ آیه ۲؛ اول تیموتائوس فصل ۱ آیه ۱۷). او خدایی است تغییر ناپذیر؛ او دچار تحوّل و دگرگونی نمی شود. به همین دلیل او کاملاً قابل اعتماد است (ملاکی فصل ۳ آیه ۶؛ اعداد فصل ۲۳ آیه ۱۹؛ مزامیر فصل ۱۰۲ آیه های ۲۶ تا ۲۷). او خدایی است منحصر به فرد؛ ذات و اعمال او را نمیتوان با هیچکس دیگر مقایسه کرد. او کامل است و هیچکس نمی تواند با وی برابری کند. (دوم سموئیل فصل ۷ آیه ۲۲؛ مزامیر فصل ۸۶ آیه ۸؛ اشعیا فصل ۴۰ آیه ۲۵؛ متی فصل ۵ آیه ۴۸) او خدائی است غیر قابل تفحص و اسرار آمیز؛ هیچکس قادر نیست وی را آنچنانکه هست (بطور کامل) درک کند. (اشعیا فصل ۴۰ آیه ۲۸؛ مزامیر فصل ۱۴۵ آیه ۳؛ رومیان فصل ۱۱ آیه های ۳۳ و ۳۴)

خدا عادل است، یعنی از کسی جانبداری نمی کند و تبعیض قائل نیست (تثنیه فصل ۳۲ آیه ۴؛ مزامیر فصل ۱۸ آیه ۳۰). خدا، خدائی است قادر مطلق. این بدان معنی است که او قادر به انجام هر کاری است که او را خشنود نماید. باید توجه داشت که او کارهایی را انجام میدهد که با سایر خصوصیاتش در تناقض نباشند (مکاشفه فصل ۱۹ آیه ۶؛ ارمیا فصل ۳۲ آیه های ۱۷ و ۲۷). خدا، حاضر مطلق؛ بدین معنی که او همه جا حضور دارد. اما توجه داشته باشید که منظور این نیست که خدا همه چیز است! (مزامیر فصل ۱۳۹ آیه های ۷ تا ۱۳؛ ارمیا فصل ۲۳ آیه ۲۳). خدا عالم مطلق است؛ او از همه چیز، اعم از گذشته، حال، و آینده آگاهی دارد. او می داند که در حال حاضر در فکر من و شما چه میگذرد. از آنجا که او از همه چیز خبر دارد، عدالت او منجر به داوری عادلانه ای میگردد. (مزامیر فصل ۱۳۹ آیه های ۱ تا ۵؛ امثال فصل ۵ آیه ۲۱)

خدا، یکی است؛ یعنی خدائی جز او وجود ندارد. وحدانیت (یگانگی) خدا ما را به این نتیجه میرساند که او یگانه شخصی میباشد که قادر است عمیق ترین احتیاجات قلبی ما را رفع نماید. و در نتیجه، تنها او شایسته است تا پرستیده و تمجید شود. (تثنیه فصل ۶ آیه ۴) خدا، عادل است؛ او نمیتواند اعمال گناه آلود را نادیده بگیرد. خدا، بدلیل همین عدالت و راستی خویش، مجازات و داوری ما را بر عیسی مسیح نهاد تا ما آمرزش گناهان را دریافت کنیم (خروج فصل ۹ آیه ۲۷؛ متی فصل ۲۷ آیه های ۴۵ تا ۴۶؛ رومیان فصل ۳ آیه های ۲۱ تا ۲۶).

خدا حاکم مطلق است. یعنی او بالاتر و والاتر از همه چیز است. هیچ چیزی در خلقت، دانسته و یا ندانسته، قادر نیست هدف و منظور الهی را باطل سازد. (مزامیر فصل ۹۳ آیه ۱؛ مزامیر فصل ۹۵ آیه ۳؛ ارمیا فصل ۲۳ آیه ۲۰). خدا روح است، یعنی او غیر قابل مشاهده می باشد. (یوحنا فصل ۱ آیه ۱۸؛ فصل ۴ آیه ۲۴). خدا یک تثلیث است. این بدان معنی است که او سه شخصیت در یک ذات واحد است. هر سه شخصیت الهی از لحاظ فطرت، قدرت، و جلال یکی می باشند. خدا حقیقت و راستی است. او نمیتواند دروغ بگوید و یا با ناراستی سازش نماید. او برای همیشه راستی و حقیقت است. (مزامیر فصل ۱۷۷ آیه ۲؛ اول سموئیل فصل ۱۵ آیه ۲۹)

خدا، مقدس و پاک است. او از هر گونه ناپاکی و فساد به دور است. او دشمن هر ناپاکی است. خدا هر شرارتی را می بیند و نسبت به آن غضبناک میگردد. در کتاب مقدس کلمه آتش در راستای قدوسیت و پاکی بکار گرفته شده است. به همین دلیل خدا، آتش فروبرنده (سوزاننده) معرفی شده است (اشعیا فصل ۶ آیه ۳؛ خروج فصل ۳ آیه های ۲ تا ۵؛ عبرانیان فصل ۱۲ آیه ۲۹؛ حبقوق فصل ۱ آیه ۱۳).

خدا، مهربان است؛ یعنی او نیکو، بخشنده و با محبت است. اگر خدا بخشنده و مهربان نبود، نمی توانستیم با او رابطه ای نزدیک داشته باشیم. ولی خدا را شکر که اینچنین نیست. او مایل است با ما رابطه ای نزدیک و شخصی ایجاد نماید. (خروج فصل ۳۴ آیه ۶؛ مزامیر فصل ۳۱ آیه ۱۹؛ اول پطرس فصل ۱ آیه ۳؛ یوحنا فصل ۳ آیه ۱۶ و فصل ۱۷ آیه ۳)

از آنجاییکه خداوند بینهایت است، بنابراین هیچ بشری نمی تواند جواب این سوال بزرگ را بدهد اما کاری که می توانیم انجام دهیم، شناخت خدا و ویژگی های او از طریق کتاب مقدس، می باشد. (ارمیا فصل ۲۹ آیه ۱۳).